

ПОЗДРАВЪ НА МОЯ РОДЕНЪ КРАЙ

Въвъ синьото небе лети единъ моторенъ гълъбъ
на пжть къмъ моя роденъ край,
като следъ скжпъ другарь по него погледа ми тръгва
и моятъ поздравъ въздуха раздра:

Лети, лети натамъ, моторни гълъбе,
по-здраво дръжъ кормилото, пилоте непознатъ,
тамъ моитъ родители отъ скръбъ прегърбени
ще те посрещнатъ като мой обичанъ братъ.

Ти, като роденъ синъ, слъзни при тѣхъ съ мотора,
ржцетъ имъ корави, ти, горещо цѣлуни
и посочи имъ презъ балкани и простори,
къде е заточенъ любимиятъ имъ синъ.

И разкажи имъ на езика простъ, но сърдеченъ
какъ моето сърдце въвъ кръвь се дави отъ тжга
по моя роденъ край и по ония чудни вечери,
въ които селскитъ младежи ме наричаха другаръ.